

॥ ३८ ॥ ३९ ॥ विमज्ज्य न्यावन्थायोभासचविविच्य दुष्टनियहएवदंडस्यमुख्यप्रयोजनं हिरण्यादिपहणंतुलोकानां विभीषिकार्थनतुकोशवृत्त्यर्थमित्यर्थः ॥ ४० ॥ देहत्यागः प्रपातादौ विवासनं भृगुर्ददावपिभ्यस्तुदंडधर्मसमाहितं ॥ ऋषयो लोकपालेभ्यो लोकपालाः क्षुपाय च ॥ ३८ ॥ क्षुपस्तुमनवे प्रादादादित्यतनयाय च ॥ पुत्रेभ्यः श्राद्धदेवस्तुसूक्ष्मधर्मार्थकारणात् ॥ ३९ ॥ विमज्ज्यदंडः कर्तव्यो धर्मेण नयहच्छया ॥ दुष्टानां निग्रहोदंडो हिरण्यं बाह्यतः क्रिया ॥ ४० ॥ व्यंगत्वं च शरीरस्य वधो नात्यस्य कारणात् ॥ शरीरपीडास्तास्ताश्च देहत्यागो विवासनं ॥ ४१ ॥ तंददौ सूर्यपुत्रस्तुमनवे रक्षणार्थकं ॥ आनुपूर्व्यं च दंडो यं प्रजा जागर्तिपालयन् ॥ ४२ ॥ इंद्रो जागर्तिभगवानिन्द्रादग्निर्विभावसुः ॥ अग्नेर्जागर्तिवरुणो वरुणाच्च प्रजापतिः ॥ ४३ ॥ प्रजापतेस्ततो धर्मो जागर्ति विनयात्मकः ॥ धर्मो ब्रह्मणः पुत्रो व्यवसायः सनातनः ॥ ४४ ॥ व्यवसायात्तत्तस्तेजो जागर्ति परिपालयत् ॥ ओषध्यस्तेजसस्तस्मादोषधीभ्यश्च पर्वताः ॥ ४५ ॥ पर्वतेभ्यश्च जागर्ति रसोरसगुणात्तथा ॥ जागर्ति निष्कृतिर्देवी ज्योतीषि निष्कृतेरपि ॥ ४६ ॥ वेदाः प्रतिष्ठा ज्योतिर्भ्यस्ततो हयशिराः प्रभुः ॥ ब्रह्मा पिता महस्तस्मा जागर्ति प्रभुरव्ययः ॥ ४७ ॥ पिता महान्महोदेवो जागर्ति भगवान्शिवः ॥ विश्वे देवाः शिवाच्चापि विश्वेभ्यश्च तथर्षयः ॥ ४८ ॥ ऋषिभ्यो भगवान्सोमः सोमो देवाः सनातनाः ॥ देवेभ्यो ब्राह्मणालोके जाग्रतीत्युपधारय ॥ ४९ ॥ ब्राह्मणेभ्यश्च राजन्यालोकान् रक्षति धर्मतः ॥ स्यावरंजंगमं चैव क्षत्रियेभ्यः सनातनं ॥ ५० ॥ प्रजाजाग्रतिलोके स्मिन्दंडो जागर्तितासु च ॥ सर्वसंक्षिपते दंडः पिता महसमप्रभः ॥ ५१ ॥ जागर्तिकालः पूर्वं च मध्ये चाति च भारत ॥ ईश्वरः सर्वलोकस्य महादेवः प्रजापतिः ॥ ५२ ॥ देवदेवः शिवः सर्वो जागर्ति सततं प्रभुः ॥ कपर्दीशं करोरुद्रः शिवः स्याणुरुमापतिः ॥ ५३ ॥ इत्येव दंडो विख्यात आदौ मध्ये तथा वरे ॥ भूमिपालो यथा न्यायं वर्ततानेन धर्मवित् ॥ ५४ ॥ भीष्म उवाच इतीदं वसुहोमस्य शृणु याद्योमतं नरः ॥ श्रुत्वा सम्यक् प्रवर्तत सर्वान्कामानवाप्नुयात् ॥ ५५ ॥ इति ते सर्वमाख्यातं यो दंडो मनुजर्षभ ॥ नियता सर्वलो कस्य धर्माक्रांतस्य भारत ॥ ५६ ॥ इति श्रीम० शां० रा० दंडोत्पत्त्युपाख्याने द्वाविंशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२२ ॥ युधिष्ठिर उवाच तात धर्मार्थ कामानां श्रोतुमिच्छामि निश्चयं ॥ लोकयात्रा हि कार्त्स्न्येन तिष्ठेत्केषु प्रतिष्ठिता ॥ १ ॥ धर्मार्थकामाः किमूलास्त्रयाणां प्रभवश्चकः ॥ अन्योन्यं चानुपज्जते वर्तते च पृथक् पृथक् ॥ २ ॥ स्वदेशादहूरीकरणं ॥ १ १ ॥ १२ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ ९० ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ ९३ ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ ९६ ॥ ९७ ॥ ९८ ॥ ९९ ॥ १०० ॥ इति शांतिपर्वणिरा० नै० प्रा० द्वाविंशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२२ ॥ ॥ १ ॥ तातेति ॥ १ ॥ किमूलाः किमुद्दिश्य क्रियन्त इत्यर्थः प्रभवत्यस्मादिति प्रभवः कियेषामुत्पत्तिस्थानं तेषां साहित्यं कथं पृथक् पृथक् च कथमिति चत्वारः प्रश्नाः ॥ २ ॥